

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5243/2024
29.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Гвозденац, адвокат из ..., против туженог „ДДОР Нови Сад“ адо из Новог Сада, ради исплате накнаде из осигурања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1766/23 од 27.11.2023. године, исправљене решењем истог суда од 06.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1766/23 од 27.11.2023. године, исправљене решењем истог суда од 06.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1766/23 од 27.11.2023. године, исправљене решењем истог суда од 06.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7357/22 од 04.04.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 859.932,07 динара са законском затезном каматом од 04.04.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ главног дуга за период од 21.04.2014. године до 04.04.2023. године. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 273.303,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату износа од 51.000,00 динара на име трошкова вештачења са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1766/23 од 27.11.2023. године, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда у побијеном одбијајућем делу става трећег изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на износ од 744.591,00 динара исплати законску затезну камату почев од 16.12.2022. године до

04.04.2023. године, а на износ од 115.341,07 динара исплати законску затезну камату почев од 17.03.2023. године до 04.04.2023. године, док је жалба тужиоца одбијена и првостепена пресуда потврђена у преосталом побијеном одбијајућем делу за исплату законске затезне камате из става трећег изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (којом је одлучено о камати на износ главног дуга) тужилац је, благовремено, на основу члана 404. ЗПП, изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Правноснажном пресудом је утврђено да је тужбени захтев основан у погледу главног потраживања, а делимично основан у погледу потраживања законске затезне камате на износ главног потраживања. О захтеву тужиоца за исплату законске затезне камате на износ главног дуга, односно о периоду за који тужилац има право на ово потраживање судови су одлучили уз примену материјалног права који је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари, а тиче се примене одредбе члана 919. Закона о облигационим односима- (ЗОО). Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима у којима вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Ревизијом тужиоца побија се правноснажна одлука којом је одлучено о камати на износ главног дуга, односно о периоду за који тужилац има право на ово споредно потраживање.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке у делу којим је одлучено о камати на главни дуг (периоду за који тече камата), дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини главни захтев, то је ревизија тужиоца недозвољена.

Без значаја је што је делом побијене пресуде преиначена првостепена пресуда обзиром да се односи на одлуку о камати у односу на коју ревизија није дозвољена према допунском закључку усвојеном на седницама Грађанског одељења Врховног касационог суда од 10.11.2015.године и 08.12.2015.године.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић